

Bunarić

TEMA BROJA:

PUBERTET

KULTURA:

SUSRET S DAMIROM MILOŠEM

PJESME NAŠIM VODICAMA

NAŠI USPJESI

UČENICI PISCI I PJESNICI

ZABAVNE STRANICE

Zašto "Bunarić"?

Bunar je simbol obilja, izvor života, tajni i ljubavi.

U mnogim bajkama bunar predstavlja izvor ispunjenja želja. Čest je običaj da djeca i odrasli bacaju novčiće u bunar da im se ispune želje.

Bunar zauzima središnje mjesto u grbu našega grada kao što je nekada su zauzimao središnje mjesto u životima naših ljudi.

Bilo ih je u vodičkim poljima koja su obilovala plodnom zemljom i vodom. I danas se u poljima vide ostaci bunara na kojima se napajala stoka. Na vodičkom trgu stanovnici su se sastajali oko bunara. Mladići su pjevali, djevojke prale robu, zaljublivali su se jedni u druge, a njihovoj ljubavi svjedočio je bunar.

Danas je bunara sve manje. Neka nova okuplišta zamijenila su mjesta starih bunara.

Neka naš bunarić bude izvor znatiželje, radosnog iščekivanja lijepih priča i zanimljivih novosti, neka bude djelić vaših života.

Ivana Srdarev, 5.r.

KOD BUNARA

Šesta je ura. Kako bati ura tako bati srce moje. Cila san ustreptala i jedva čekan da me mati pošaje na bunar po vodu. Znam da će i on biti blizu na balotama. Zove me mater, iden. Taman san izašla iza kantuna kad eto njega, ide na balote. Zazva me po imenu, a ja san se tako smela da mi je ispa oni sigaj iz ruke. Sva srića da me nije vidija kako san pocrvenila ka tuka. Došla san na bunar i zagrabila vodu, pogledala prima zogu od balot i vidila da me on gleda. Ovi put se nisan smela, stavila san spar u na glavu, namistila sigaj i pošla doma. Pa nek gleda!

Manje poznate riječi:

bati-udara

ura-sat

kantun-ugao

sigaj-duboka posuda za vodu

spara- krpena podloga za glavu

Učenik: FRANKA ROCA

Razred: 8.

MISAO TREĆAŠA:

Trećaši su bacili novčić u bunar i zaželjeli:

- da je voda čista
- da postoji samo ljubav i sreća
- da imam tisuću sličica u albumu
- da imam krila
- da se mama i ujna pomire
- da moja obitelj bude zdrava i da se svima ispune želje
- da uvijek budem slobodan

AKTUALNA TEMA:

PUBERTET

pubertet

„KADA SAM BIO DEČKO OD 14 GODINA MOJ JE OTAC BIO TOLIKO NEUK DA SAM GA JEDVA PODNOSIO U SVOJOJ BLIZINI. MEĐUTIM, KADA SAM NAPUNIO 21, ZAPREPASTILO ME KOLIKO JE ON U SEDAM GODINA NAUČIO.“

MARK TWAIN

28. 3. 2014. učenike petih razreda posjetila je doktorica Ivana Rogulić-Bumber .

Održala je predavanje o pubertetu. Saznali smo što je pubertet , s koliko godina djeca ulaze u pubertet, koje su posljedice kod djevojčica, a koje kod dječaka.

Rekla nam je kome da se obratimo ako imamo problema i kakve su promjene u ponašanju.

Sad znamo da nećemo svi u isto vrijeme ući u pubertet i da se ne preplašimo kad vidimo da imamo neke promjene na tijelu.

Djeca su napisala na papir pitanja i dala doktorici, a ona ih je pročitala i odgovorila na njih.

Na kraju je novinarka postavila doktorici nekoliko pitanja.

1. Kakav je posao liječnice?

Posao liječnice je jako lijep i zanimljiv .

2. Uzbuđuju li se djeca kad čuju da imaju neki problem?

Znaju ostati zatečeni . ali nakon objašnjenja znaju da trebaju slušati moj savjet.

3. Kakav je posao liječnice?

Posao liječnice je jako lijep i zanimljiv . Posao je vrlo odgovoran i naporan, ali ako se radi s ljubavlju, onda se radujemo uspjehu.

Doktorica Ivana Rogulić-Bumber i Anđela Bura

4. Uzbuđuju li se djeca kad čuju da imaju neki problem?

Znaju ostati zatečena, ali nakon objašnjenja znaju da trebaju slušati moj savjet.

5. Kako se osjećate kad morate nekom reći da je bolestan ili da ima neki problem?

Prije nego što nekom kažem da je bolestan ili da ima neki problem, dobro razmislim o kakvoj se osobi radi i onda smislim način kako ću to toj osobi reći.

6. Slušaju li vas djeca u školama pažljivo?

Redovno posjećujem sve škole koje su u mojoj nazočnosti. Djeca se jako raduju svim predavanjima koje sam im održala i pažljivo su slušala moja predavanja.

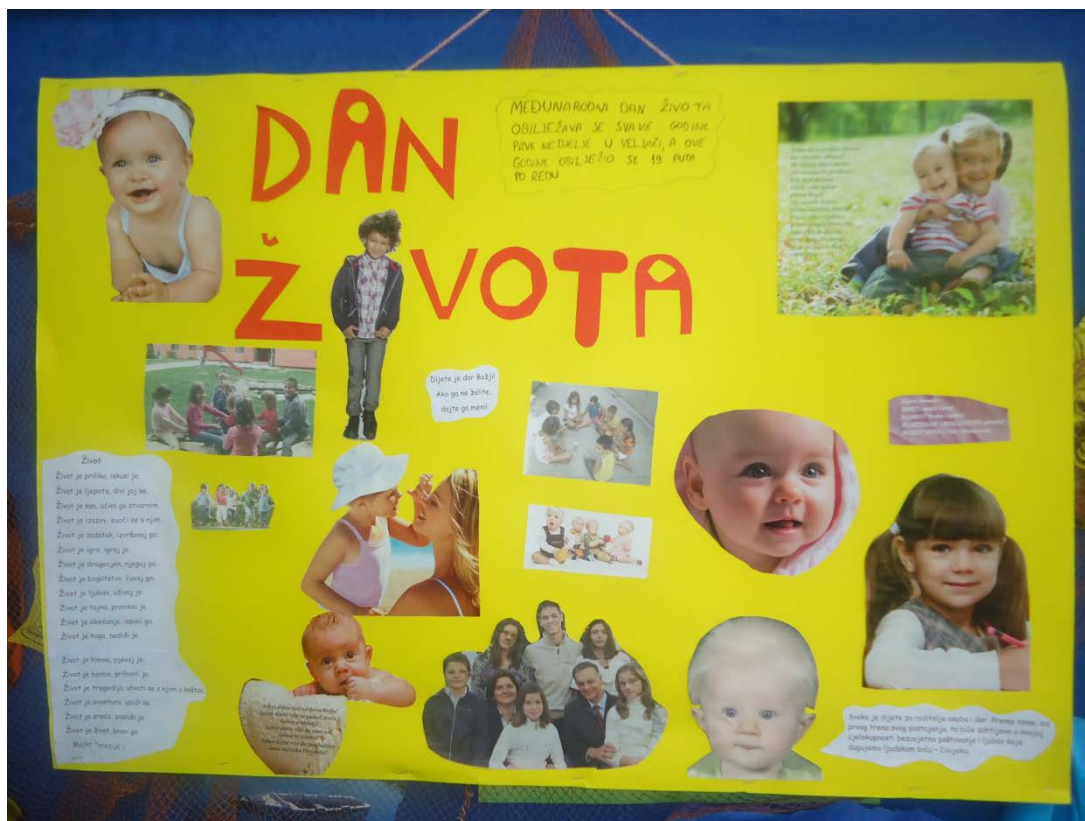
7. Jesu li sva djeca naše dobi ovako živahna?

Sva djeca vaše dobi su živahna, ali to je sve u prihvatljivoj mjeri s obzirom na vašu dob.

8. Vaša poruka nama?

Učite, budite dobri i slušajte nastavnike/ce.

Novinarka: Anđela Bura, 5. r.

Učenici 5. a s razrednicom Marijom Friedrich obilježili su Dan života

Majka - sigurna luka mog djetinjstva

Kad sam se rodila, prva osoba koju sam vidjela bila je moja majka, a prvo što sam čula bio je njen glas. Majčino milovanje bio je prvi dodir ljubavi. Kao što mačka brine za svog mačića i uči ga što je dobro, a što otrovno, tako i mene moja majka uči da razlikujem dobro od lošega. Njezine meke ruke su se pretvorile u čvrste stijene koje su me podizale kroz djetinjstvo. Kad sam se otisnula u more života svojim prvim koracima, ona bi me dočekala da ne padnem. Ljuljala sam se i gegala poput brodice usred oluje, ali se ne bih bojala jer sam znala da je mama blizu. Svaku moju tugu liječila je ohrabrujućim riječima koje su me dizale s dna. Majčin zgrljaj – topla peć. Znala je uputiti i stroge riječi i zabrane. Ne ljutim se jer ona zna najbolje. Žao mi je djece koja su uskraćena za majčine zagrljaje i poljupce. Kako idu kroz život bez čvrstog oslonca, bez utjehe i nade koju majka pruža samo jednim pogledom?

Lucija Ivanda, 7. r.

Druženje s Damirom Milošem

Druženje s Damirom Milošem

Srijeda 21. svibnja, Gradska knjižnica u Vodicama, desetak znatiželjnih učenika, nekolicina odraslih i razlog našeg druženja – Damir Miloš, pisac, profesor filozofije i fonetike, jedriličar, autor Bijelog klauna.

Ugodna večer u ugodnom društvu.

Na početku nas je pisac obradovao rečenicom da i on nije volio čitati lektiru. Kasnije mu je bilo žao jer propušteno ostaje propušteno.

Ne sjeća se pojedinosti romana Bijeli klaun pa svaki put mora ponovo pročitati svoje djelo kako bi mogao odgovoriti na pitanja sudionika okruglog stola. Inače nerado čita svoja djela. Dok je boravio u Njemačkoj dva mjeseca je na istom mjestu vidao jednog Japanca obučenog u bijelog klauna. Nitko ga ništa nije pitao, a on je strpljivo bez pokreta, mimike i riječi stajao na ulici i bio čuđenje prolaznicima. Japanac ga je potaknuo da glavni lik romana bude dječak koji se vraća kući iako nema kuće jer on živi u šatoru. Njegovi roditelji su klaunovi i htjeli bi da im se sin pridruži u zabavljanju odraslih. Dječak ne raspoznaje boje zbog čega je tužan sve dok ne upozna slijepog starca koji ga je naučio kako ipak može razlikovati boje ako uključi druga osjetila. Pisac je radio s gluhom djecom u Centru SUVAG u Zagrebu (kod prof. Guberine) gdje se kao fonetičar bavio rehabilitacijom sluha slušno oštećene djece. U svoj roman je uključio i gluhog dječaka koji je naučio čuti pticu, lišće... Kako ne voli klasičan tip bajki, roman je započeo „Nije to bilo tako davno“. U svakoj bajci prisutan je zmaj koji je neustrašiv, opasan. Njegov zmaj je strašljiv i neodlučan.

U razgovor su se uključili i odrasli jer Bijeli klaun nije samo knjiga zadjecu. Pitao nas je volimo li čitati i pišemo li priče. Predložio nam je nove vrste pisanja poput pisanja sastava SMS porukama ili kraticama. Često je u povjerenstvu za literarne radove na Lidranu te nam je savjetovao kad pišemo na zavičajnom, neka ne pišemo samo o djedu, baki ili maslini. Njegovo je mišljenje da nam je puno bliže pisati o kompjuteru zavičajnim govorom.

Sat druženja s Damirom Milošem bio je zanimljiv i poučan. Mislim da nam je svima bila čast upoznati autora Bijeloga klauna.

Lucija Ivanda, 7. r.

INTERVJU S ELVIROM LASAN-ZOROBABEL

„Dovoljno je početi“

Elvira Lasan-Zorobabel je vodička pjesnikinja koja je povodom Dana dječje književnosti posjetila Gradsku knjižnicu gdje se družila s učenicima OŠ Vodice. Bilo je zanimljivo slušati njena kazivanja o djetinjstvu u brojnoj obitelji. Donijela je sa sobom crno-bijele fotografije koje su „pričale“ svoju priču o njenim roditeljima i o njenim školskim danima. Slušajući Elvirine pjesme, mnogo smo saznali o siromašnom životu vodičkogtežaka, ali i o ljubavi i prijateljstvu koji su vezivali djecu, koja su se radovala suhoj smokvi, komadu kruha i igri u prašini. Slijedi djelić našeg razgovora:

- Što Vas je motiviralo da pišete pjesme ?

Ja sam uvijek voljela pisati pjesme, ali nisam imala kad. Udala sam se, brinula o svojoj djeci ...imala sam manje-više siromašan život. Kad je osnovano društvo „Perlice“ i kada sam čula kako žene pričaju o svojem djetinjstvu, sjetila sam se svoje majke i svog bijednog djetinjstva. Odlučila sam i ja progovoriti o sebi. Sad imam vremena za pisanje pjesama.

- Je li lako pisati pjesme ?

Pa, iskreno, nije. Treba naći dobru temu, biti dobre volje, pogoditi rimu i onda pjesme idu jedna za drugom. Dovoljno je početi.

- Gdje pronalazite motivaciju za pisanje pjesama ?

Uglavnom u svom životu kada sam bila mala i kada nisam znala što je život, u prošlosti , u kući, u polju, na ulici, u pričama drugih. Već deset godina živim s poezijom i jednostavno ne mogu prestati.

- Zbog čega ste odabrali pjesništvo ?

Ne znam. Nekako mi to ide. Zanimljivo je. Moje su pjesme epske.

- Čime se bavite osim pjesništvom ?

Čuvam unučad i u društvu „Perlice“ pjevam i plešem u narodnoj nošnji. A i hodam po bolnicama ha, ha, ha, ha, ha. Ostarila sam.

- Je li i Vašu djecu zanima poezija ?

Moju djecu malo to zanima, ali unučad obožava kad im čitam pjesme, i moja mala Manuela obožava ovakve vodiške pjesme.

- Koja je Vaša omiljena pjesma koju ste napisali ? Zašto ?

Moja omiljena pjesma je „Materina travesa“ jer govori o mojoj majci koju sam izrazito cijenila i po njoj sam dala ime svojoj prvoj i, zasad, jednoj zbirci.

Zapisala novinarka OŠ Vodice Monika Hodak, učenica 5. r.

REPORTAŽA

EKSKURZIJA OSMAŠA

Učenici osmih razreda Osnovne škole Vodice 14. travnja krenuli su na trodnevnu ekskurziju u Istru, naš najveći poluotok.

Oduševljeno smo krenuli pozdravljajući se s roditeljima i maštajući o nezaboravnom provodu daleko od roditelja, unaprijed se veseleći svakom trenutku daleko od kuće.

Nakon petosatne vožnje, uz kraća zaustavljanja, stigli smo u Hum. Maleni gradić u srcu Istre koji slovi kao najmanji grad na svijetu. Lutali smo kamenim uličicama malog grada, obilazili suvenirnice, pažljivo promatrali glagoljaška slova ne bismo li uspjeli složiti svoje ime, ali rijetkima je uspjelo. Hum ću pamtiti po šarolikim suvernirnicama, Aleji glagoljaša, i naravno, niti jednoj trgovini u sitnom gradu. Kasnije sam saznala da trgovina nije ni potrebna jer tamo živi svega 10-ak stanovnika.

Vrlo brzo stižemo u Rovinj. Mahnito jurimo rovinjskim uličicama, žurimo stubama, zavirujemo u suvenirnicu lavande i konačno dolazimo da crkve sv.Eufemije , katedrale iz 18.st. građene u baroknom stilu.

Pomalo smo nestrpljivi, iščekujemo dolazak u hotel, smještaj u sobe , večeru i noćni provod, mada već svi iscrpljeni od putovanja.

Glazba iz disca odzvanja cijelim hotelom, različiti mladići i djevojke skupljaju se ispred disca i mi svi žurimo ne želeći propustiti trenutak zabave. Slijedi razočaranje! Glazba je nepodnošljiva! A mi se pokunjeno vraćamo sobama u nadi kako će se zabava ipak nastaviti.

Poreč je naše sutrašnje odredište. Razgledavamo Eufrazijevu baziliku, spomenik bizantske umjetnosti, sagrađena je na ostacima ranokršćanske crkve u 6. st. Divimo se prekrasnim mozaicima, a ja u sebi pokušavam oživjeti slike iz tog doba i zamisliti tko je sve hodao ovim starim kamenim pločama.

Jama Baredina, poznata kao prirodno stanište čovječje ribice, oduševila je i one najnepovjerljivije. Uz pratnju vodiča spuštali smo se na dubinu od 117 metara. Jama je osvijetljena i osigurana, temperatura je ugodna oko 14 stupnjeva, a sve njezine dvorane su pažljivo zaštićene. U najdubljim dvoranama imali smo priliku vidjeti četiri čovječje ribice, potpuno slijepo i neosjetljive na znatiželjne turiste.

Sljedeće odredište je zvjezdarnica Višnjan. Slušamo predavanje o mogućem susretu Zemlje s kometima i pomalo strahujemo i ne razmišljajući da je svemir potpuno nepredvidiv. Teleskopom promatramo površinu Sunca, žmirimo kako bismo ugledali užarenu Sunčevu površinu. Oduševljeni sasvim novim spoznajama krećemo prema Motovunu.

Umorni skupljamo posljednje atome snage lutajući zidinama Motovuna, ali ne predajemo se, budi nas veličanstven pogled sa zidina Velog Jože na cijelu zelenu, raskošnu Istru.

Pred nama je bila posljednja noć u hotelu, učenici se pakiraju, razmišljaju o povratku kućama, iako nas posljednji dan naše ekskurzije čekaju veličanstveni Brijuni.

Električni vlakić vozio je sve učenike naše škole. Predah je bio neophodan , a vožnjica posebno zanimljiva. Slušali smo glas gospođe koji nas je vodio, skretao pozornost na zanimljivosti, o povijesti Brijuna, hrvatskim predsjednicima i mnogim uvaženim gostima koji su provodili dane na tom raznolikom otočju. Razgledavamo Memorijalnu kuću Josipa Broza Tita, pratimo njegov život i njegove fotografije, svjedočimo nekom davnom vremenu.

Arena u Puli nas je zadržala svojim pričama o gladijatorima, njihovom statusu u društvu, građanima koji su živjeli za druženje i zabave u pulskoj Areni. Posjetili smo slavoluk Sergejevaca, prošetali Pulom i laganim korakom krenuli prema autobusu koji nas vozi našim kućama.

Vrijeme je prošlo u pjesmi i šalama, zajedničkom pjevanju, u nezaboravnim trenucima koje ću pamtiti zauvijek, ipak je to moja prva ekskurzija, ali i zadnja s mojim dugogodišnjim prijateljima prije naše „potrage za mjestom pod suncem“.

Andela Klarić, 8. razred

REPORTAŽA

Izlet najboljih natjecatelja MAK-ove vjeronaučne olimpijade

Izlet najboljih natjecatelja MAK-ove vjeronaučne olimpijade

U ponedjeljak, 5. svibnja, četrdesetak vjeroučenika sa svojim vjeroučiteljima mentorima, predstojnicom Katehetskom Ureda s. Jakicom Vuco, te ravnateljicom Katoličke škole, s. Mandicom Starčević, zaputila se na jednodnevni izlet - hodočašće u Zagreb.

Riječ je o ekipama iz osnovnih i srednjih škola s teritorija Šibensko – kninske županije, tj. Šibenske biskupije koje su kroz ovu školsku godinu marljivo usvajali izrazito zahtjevno natjecateljsko gradivo na temu Odnos vjera – znanost... i osvojili prvih pet mjesta na biskupijskom /županijskom natjecanju. U organizaciji Biskupije šibenske i Katehetskog ureda najbolje ekipe su nagrađene jednodnevnim izletom.

U ranim jutarnjim satima krenuli smo prema Zagrebu. Ekipu naše škole činila su četiri člana: sedmaš Jakov Srdarev, osmaši Mate Popov, Ivona Udovičić i Mihaela Galijot, te njihova menotrica vj. Valerija.

Prva postaja našeg puta bio je Znanstveni institut „Ruđer Bošković“ gdje nas je dočekaao ljubazni domaćin i voditelj Instituta dr. Vuko Brgljević. Kroz čak dva i pol sata predavanja voditelj nas je uspio zainteresirati za gradivne elemente svijeta i svemira, materiju i antimateriju, atome, kvarkove, za četiri temeljne sile: elektromagnetnoj, jakoj sili, slaboj sili i gravitaciji, o Higgsomobozonu i istraživanjima u CERN-u. Mladi znanstvenici pokazali su nam akcelerator, metode mjerenja starosti određenih predmeta, kostiju...

Nakon što smo zadovoljili znanstvenu znatiželju naših vjeroučenika, uslijedio je prekrasan duhovni dio programa. Sljedeća destinacija bila je crkva bl. Augustina Kažotića gdje nas je dočekaao svećenik „rock stila“, dominikanac p. Zvonko Džankić, inače doktor povijesti. Vjeroučenici OŠ Vodice pokazali su živu vjerničku praksu koju žive u svojoj župi te su na misi s lakoćom i bez osobite pripreme predvodili pjevanje i predmolili . Novosagrađena crkva nas je oduševila modernim jezikom arhitekture i dubokim mirom i meditativnošću .

Nakon ručka i pozdrava s našim domaćinom zaputili smo se predivnoj zagrebačkoj katedrali , razgledali je , i onda dobili ponešto slobodno vremena.

S Božjom pomoću zaputili smo se natrag našim domovima.
Svi smo mi jedni drugima toga dana bili dar.

Valerija Buha, vjeroučiteljica

Dan Grada Vodica

Vodice

Vodice, naše malo misto,

Nikad nije tisno.

Šarenilo cvića i pregršt boja,

Kroz svaku kalu,

Viditi se mora.

Bunar i crkva,

Teme su naših raspjevanih klapa,

Što turiste ostavlja bez daha.

Vodice, moje malo misto,

Uvik si mi i lipo i čisto.

MATEA EREŠ, 5.a

MOJE VODICE

Vodice,
moje misto,
lipo si i čisto.

Vodice,
Puno si cvića,
U tebi je sva srića.

Vodice,
Pokraj mora grade,
Tvoje kale svatko znade.

Vodice,
Slatke ko voda u tvojim bunarima,
Ko masline i smokve u tvojim pojima.

Vodice,
Čuvala te Gospe od Okita,
Čuvat ćemo zauvik tvoja ognjišta.

IVA ROCA, 5.c

MOJE MISTO

Jutro kad me mater budi,
Kroz ponistru ja provirin.
Vidin misto suncem obasjano,
To je misto koje volin.

Crveni su krovovi vodiški,
Bile tice šta stanu na stinu,
Bila idra na plavomu moru,
Najlipše su meni
Baš u ranu zoru.

IVA FRANJKOVIĆ, 5. c

Moj grad

Svaki dan volim
Obići svoj mali grad,
Obići masline svoga dide,
Obići rive i brodiće,
A najviše volim
Odmoriti se ispod kamenoga
Cvita, našeg spomenika.

FILIPA IVANDA, 5.c

O VODICAMA

More oplakuje tvoju obalu.
Ljudi čvrsti poput stijene.
Rukama žuljevitim masline te grle.
Okolni otoci čuvaju ti leđa
Dok te bije jugo ili bura.
Kad bonaca ti ljepotu obasja
Svi se dive osmjehu na tvom licu.

LORENA PAMUKOVIĆ, 5.c

NOĆ KNJIGE

U Gradskoj knjižnici Juraj Šižgorić 23. travnja održana je Noć knjige, manifestacija kojom se obilježava Svjetski dan knjige i autorskih prava kako bi se afirmirala kultura čitanja, potaknuo razgovor o literaturi i podigla svijest o važnosti knjige u svakom društvu i u svakom vremenu.

U natječaju za najbolju priču na temu zajedništva i prijateljstva naša petašica Valerija Čondić osvojila je treće mjesto za priču Lipoga li smija.

U Gradskoj knjižnici Juraj Šižgorić 23. travnja održana je Noć knjige, manifestacija kojom se obilježava Svjetski dan knjige i autorskih prava kako bi se afirmirala kultura čitanja, potaknuo razgovor o literaturi i podigla svijest o važnosti knjige u svakom društvu i u svakom vremenu.

U natječaju za najbolju priču na temu zajedništva i prijateljstva naša petašica Valerija Čondić osvojila je treće mjesto za priču Lipoga li smija.

Katarina Tambača, 5.r.

30. Dani Ante Kovačića 2014.

Pokrovitelj: Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta RH
Ovitelji: Zagrebačka županija, Grad Zagreb, Grad Zaprešić, Općina M. Gorica

Organizator:

Matica hrvatska Zaprešić, 10290 Zaprešić / Hrvatska
u suradnji sa *Školskom knjigom*, *Školskim novinama*

Odluka Prosudbenog odbora

o rezultatima 28. natječaja

IVICA KIČMANOVIĆ 2014. (30. Dani Ante Kovačića)

za literarne i novinarske radove o djetinjstvu i školovanju u spomen na književnika Antu Kovačića

1. Natječaj za učenike osnovnih škola s područja Republike Hrvatske, Bosne i Hercegovine i Vojvodine (Srbija) raspisan je u mjesečniku *Modra lasta*, tjedniku *Školske novine*, dvotjedniku *Vijenac* Matice hrvatske na Hrvatskom radiju i drugim tiskanim ili elektroničkim medijima, od siječnja do ožujka 2014.

2. Iz osnovnih škola u Hrvatskoj, BiH i Vojvodini do 15. travnja 2014. stiglo je **214** pošiljaka sa **768** radova na hrvatskom književnom standardu ili na kajkavskom i čakavskom jeziku/narječju i to **613** literarnih i **155** novinarskih uradaka učenika od 1. do 8. razreda.

3. Prosudbeni odbor, iznenađen kvalitetom ovogodišnjih radova, zahvaljuje se učiteljima-mentorima za poslane literarne i novinarske radove o djetinjstvu i školovanju svojih učenika na natječaj *Ivica Kičmanović*, u spomen na Antu Kovačića, pisca najljepših stranica o djetinjstvu i školovanju na hrvatskom jeziku.

...

6. Cijeneći trud učitelja-mentora, Prosudbeni odbor priznaje vrsnost i posebno pohvaljuje učitelje koji osim standardnog jezika njeguju učenički izraz na kajkavskom ili čakavskom, čime se znatno obogaćuje ne samo literarno nego i novinarsko stvaralaštvo

...

Voditelj-organizator: Stjepan Laljak

ODLUKA PROSUDBENOG ODBORA:

Nagrade za učenike

Za literarne i novinarske radove o djetinjstvu i školovanju učenicima se podjeljuje **70** nagrada

Šibensko-kninska županija

55. **Valerija Čondić**, 5.r. OŠ Vodice: Lipoga li smija (čak, lit.), mentorica Meri Juričev-Dumpavlov

56. **Franka Roca**, 8.r. OŠ Vodice: Kod bunara (čak. lit.), mentorica Diana Filipi

P o h v a l e učenicima za literarne i novinarske radove o djetinjstvu i školovanju

Za literarne i novinarske radove o djetinjstvu i školovanju učenicima iz RH, BiH i Vojvodine (Srbija) podjeljuje se **145** pohvala.

Šibensko-kninska županija

118. **Lucija Ivanda**, 7.r. OŠ Vodice: Legenda o knjizi (lit.), mentorica Meri Juričev-Dumpavlov

119. **Filipa Ivanda**, 5.r. OŠ Vodice: Ljubav mjeseca i zvijezde (lit.), mentorica Meri Juričev-Dumpavlov

120. **Magdalena Cvitan**, 7.r. OŠ Vodice: Čarobna Irska (reportaža), mentorica Meri Juričev-Dumpavlov

NAGRAĐENI RADOVI

Lipoga li smija!

Ja san lipi vodiški galeb. Volin se družiti s prijateljima, a to su van školska dica. Moja kuća je školski maslinik s velikin zelenin krošnjama koji sliču oblacima. Najdraže mi je kad se na odmoru skupu dica pa pričaju o svojim problemima, a ja prisluškujem.

Jučer je jedna mala ila perece. Ja gladan ka pas . Suzdržava san se da joj ne ukreden perece, ali su me tako privlačiliiii... Doletija san do nje i urliknija iz svega glasa. Pereci su joj pali na pod, ja san i kljunon čapa i odletija na vrv svoje zelene masline. Divojčica je počela plakati. Je li o' strava ili o' gladi, ne znan. Bilo mi je puno ža.

Nisan zna kako ću se maloj ispričati. Zar nije čudno da tica pita oprost od čovika? „ Oprosti, mala, ali i ja san puno gladan!“ Pune dvi nedije san se ubiva misleći šta bi joj reka, ali žarujica u glavi se nikako nije tila upaliti. Ni moj prijatelj Duje nije zna kako bi mi pomoga.

Najedanputa san se sitija nje, golubice Mare. Ona uvik daje odlične savjete. Mare mi je rekla da svaki dan ka'vidin na podu koju kunu neka je uzmen. Tako san malo po malo skupija četiri kune, taman za perece. Kad san vidija onu smišnu malu, bacija san novce prid nju, a ona se nasmijala. Uh, da znaš samo kako! Prilipo!

Nikad nisan bija zadovoljniji nego toga trena.

Valerija Čondić, 5.r.

Legenda o knjizi

Jednog je dana Anđeo Znanja vidio kako svijet ne radi po pravilima Bijelog Vijeća. Znao je da prste u tome ima Morgana, kraljica Podzemlja. Ljudi nisu znali pisati pa se i ono malo znanja teško, a nekad čak i krivo prenosilo. Morgani je to išlo u korist jer su joj trebali glupi ljudi koji će ju slijepo slušati.

Anđeo je odlučio pomoći ljudima da se obrane od neznanja i Morgane. Našao je nekoliko pametnih ljudi. Godinama ih je navodio prema mjestima gdje su ostaci propalih pokušaja nastanka knjiga. Bilo ih je u kamenu, glini, drvetu... Nakon što je Anđeo vidio da su četiri čovjeka dovoljno zrela i spremna, pojavio im se u snu. I tako su sva četvorica usnula isti san u kojem im je Anđeo rekao kako bi trebali napisati knjigu koja će pomoći da se obrane od Morgane. Ujutro su se probudili odlučni i otišli na mjesto na kojem će nastati njihova knjiga. Bilo je to osamljeno mjesto gdje ih nitko ne može vidjeti.

Trebalo im je jako dugo, ali došli su do kraja. Nedostajao je samo blagoslov Anđela koji bi usavršio knjigu. U času blagoslivljanja u uličicu je uletjela Morgana. Sijevala je svojim crnim očima dok joj je kosa lepršala na oluji koju je stvorila svojim dolaskom. Uperila je blijede koščate ruke u knjigu. Anđeo se bacio ispred čarolije da zaštiti knjigu. Zahvaljujući njegovoj svjetlosnoj zaštiti, kletva se odbila od njega i pogodila Morganu.

Pala je na pod i prestala se micati. Anđeo i četiri pisca su otišli slaviti uspješno dovršenje knjige. Nazvali su je Biblija i glas proširili svijetom. No kad su oni otišli, Morgana je zadnjim snagama pritisla dijamant na čarobnoj ogrlici. Otvorio se veliki spiralni portal. Iz njega su doletjeli Morganini Crni Démoni. Na rukama su je odnijeli natrag u Podzemlje. Dok su se Anđeo i pisci veselili, ne znajući da je Morgana živa, ona je smišljala nove otrovne i okrutne planove za uništenje Knjige.

Lucija Ivanda, 7. r.

„MOJA PRVA KNJIGA“

Na 10. natječaju Moja prva knjiga stiglo je ukupno 876 dječjih autorskih slikovnica (najviše do sada).

„Kvaliteta radova u odnosu na protekle godine toliko je porasla da nikada nije bilo teže izabrati najbolje od velikog broja originalnih, zanimljivih, vješto napisanih i oslikanih slikovnica. Zato je ove godine uz 11 prvih nagrada dodijeljen velik broj drugih, trećih i posebnih nagrada.“

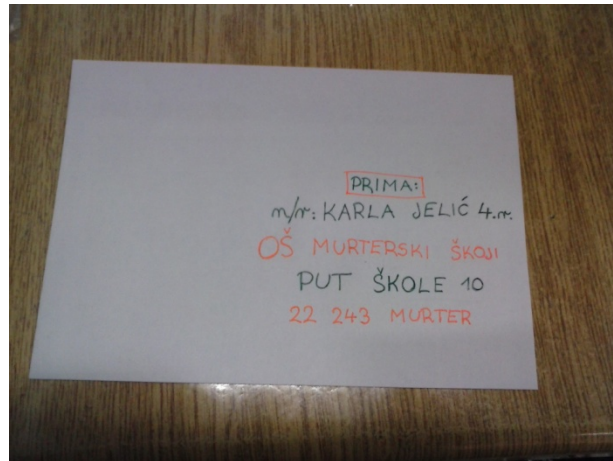
Našoj petašici Filipi Ivandi članovi žirija (književnice Sanja Pilić, Silvija Šesto, suradnici udruge Kalibra te knjižničarke Gradske knjižnice „Ivan Goran Kovačić“ iz Karlovca) dodijelili su treću nagradu za slikovnicu Putevima moje mašte, a priznanje će dobiti i njena mentorica Meri Juričev-Dumpavlov.

Čestitamo ti, Filipa, i želimo još puno novih uspjeha!

Novinarska grupa OŠ Vodice

Svjetski dan pisanja pisama

11. svibnja je dan koji se obilježava kao Svjetski dan pisanja pisama. Pismo je način prenošenja poruke. Mi svakodnevno komuniciramo porukama (SMS, e-mail, društvene mreže...). Ljepota pisama je u osobnosti kojom odišu. I to je razlog zbog čega se ponovno iščitavaju. Pismo je opipljivo i već zbog samog rukopisa je odraz naše osobnosti.

Stoga smo u zajedničkom dogovoru s knjižničarkom Martinom Fantov iz OŠ Murterski škoji i s učiteljicom Marijanom Kalauz iz OŠ Vodice odlučili da četvrti razredi (OŠ Murterski škoji, OŠ Vjekoslava Kaleba i OŠ Vodice) sudjeluju u pisanju pisama. Svaki učenik je dobio svog para kojem je trebao napisati pismo i poslati ga na adresu škole u koju taj učenik ide. Učenici, a i mi, knjižničarke i učiteljice, nadamo se da će se dopisivanje pismima nastaviti i da pisanje pisama ili razglednica neće pasti u zaborav.

Knjižničarka Martina Špadić

Mali princ

Učenici petih i šestih razreda obilježili su Međunarodni dan kazališta i Međunarodni dan dječje književnosti posjetom Gradskom kazalištu mladih u Splitu. Uživali su u predstavi Mali princ. Odlazak u kazalište organizirala je knjižničarka Martina Špadić i ravnatelj škole, a učenike su vodili učitelji Diana Filipi, Zdravko Todorović, Marija Friedrich i Meri Juričev-Dumpavlov. (Anđela Bura)

DALEKI AKORDI

19. NATJECANJE MLADIH GLAZBENIKA JADRANA 2014.

Šime Buha u učionici Glazbene kulture

Početkom travnja u Glazbenoj školi Josipa Hatzea u Splitu održano je međunarodno natjecanje glazbenih umjetnika u različitim disciplinama (klavir, gitara, pjevanje). Natjecanje je dobilo naziv „Daleki akordi“ po istoimenoj skulpturi hrvatskog kipara Ivana Meštrovića.

Naš osmaš Šime Buha, učenik Glazbene škole Ivana Lukačića u Šibeniku, pod vodstvom prof. Gordane Pavić, sudjelovao je u 4. kategoriji (rođeni 1999.). Odsvirao je sljedeće kompozicije: C. Czerny: Etida op. 740 u a molu, J. S. Bach: Sarabanda iz Francuske suite u G duru, L. van Beethoven: Sonata op. 2 br.1 u f molu, I stavak, F. Chopin: Valcer u e molu op. posth.

Članovi Ocjenjivačkog suda (Dalibor Cikojević, predsjednik – Hrvatska; Katarina Nummi-Kuisma – Finska; Sergio de Simone – Italija) dodijelili su Šimi 1. nagradu (bilo je 11 kandidata).

Šime se pripremao tri i po mjeseca i kaže da je očekivao dobre rezultate s obzirom na ozbiljan pristup vježbanju. Sve kompozicije sviraju se bez gledanja u note. Ovo je Šimino treće međunarodno natjecanje na kojima je osvoji dvaput drugo mjesto, a sada ima i prvu nagradu. Želja mu je i dalje nastaviti svirati klavir.

Katarina Tambača, 5.r.

SPORTSKI USPJESI

KROS

24. ožujka u Šibeniku u OŠ Petra Krešimira IV. održano je županijsko natjecanje u krosu. Sudjelovale su sve osnovne škole. Naše učenice **Andrea Ivešić** (7.d), **Josipa Ivas** (8.c), **Lorena Mihić** (7.d) i **Iva Bošnjak** (6.c) osvojile su prvo mjesto. Kao pobjednice stekle su mogućnost daljnjeg natjecanja u poluzavršnici uz pobjednike iz ostale tri dalmatinske županije u Dubrovniku.

ODBOJKA

Učenice su 31. ožujka 2014. osvojile 1. mjesto na županijskom natjecanju

KOŠARKA

Na županijskom natjecanju 21. veljače 2014. učenice su osvojile 1. mjesto

Sastav prvoplasirane momčadi:

Jozić, Ivas, Jurić, Matea, Ivešić, Tabula, Ivas,
Stavljeniće, Bošnjak, Mihić, Skočić, Jurić

Voditelj:

Bore Vuković, prof.

RUKOMET

24. veljače dječaci su osvojili 1. mjesto na županijskom natjecanju

Sastav prvoplasirane momčadi: Alfirev, Lasan, Lasan – Zorababel, Šprljan, Španja, Roca,
Palavra, Fržop, Strikoman, Zurak, Lovrić, Babac, Rakić, Pervan

Voditelj: Bore Vuković, prof.

Kataraina Tambača, 5. r.

KVALIFIKACIJSKI TURNIR MAŽORETKINJA ZA SVJETSKO PRVENSTVO

Svojim nastupom mažoretkinje Twirling kluba Vodice oduševile su publiku i suce u Buzetu. 17. svibnja 2014. osvojile su čak 23 medalje, od toga 22 srebrne i jednu brončanu, u različitim kategorijama. Za grupni nastup nagrađene su jednim zlatnim peharom i dva srebrna. Članice kluba su: Lucija Crljenak, Đina Juričev Martinčev, Marinela Cvitan, Antonela Lucija Španja, Martina Kušenić, Anđela Kursar i Monika Hodak. Sve su učenice petog razreda. Zadovoljne su i ponosne svojim nastupom. Nestrpljivo čekajući sljedeći nastup, zahvaljuju se svima na pomoći oko putovanja.

Antonela Lucija Španja, 5. r.

Prvi festival mažoret plesa

Tmurno i kišno vrijeme za Dan grada učinile su radosnim članice Twirling kluba Vodice. U goste su pozvale kolegice iz Pirovca, Opatije, Biograda i Primoštena. U Kulturnom Centru izvele su svoj program. Trenerice su bile ponosne na umijeće svojih članica. Druženje su zabilježile fotografijama i veselom zakuskom u restoranu „Fortuna“.

Šteta što je kiša uplašila građane pa je sala bila poluprazna.

Novinarka: Antonela Lucija Španja, 5.a

ZABAVNE STRANICE

MOZGALICE

1. Mama je kupila pet jabuka za svoje petero djece. Jabuke je donijela u košarici. Nakon što je svakom djetetu dala jednu jabuku, jedna je jabuka još uvijek bila u košarici. Kako je to moguće?

(Jednom djetetu je dala jabuku u košarici.)

2. Dva brata, Ante i Mate, rođeni su istog dana, u istom mjestu, iste godine i od istih roditelja, ali nisu blizanci. Kako je to moguće?

(Oni su trojke!)

3. Markova majka ima četvero djece. Prvo dijete se zove Ponedjeljak, drugo je Utorak, treće je Srijeda, a četvrto?

(Četvrto dijete je Marko.)

ŠALE

Profesor: Što moram učiniti
da bih razdijelio 11 krumpira na 7 osoba?

Učenik: Pire od krumpira, gospodine profesore! (ima smisla!)

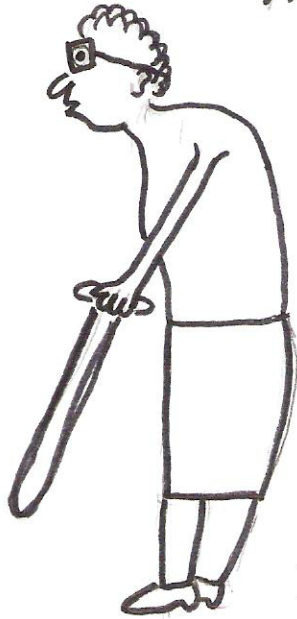
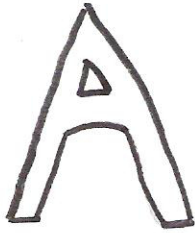
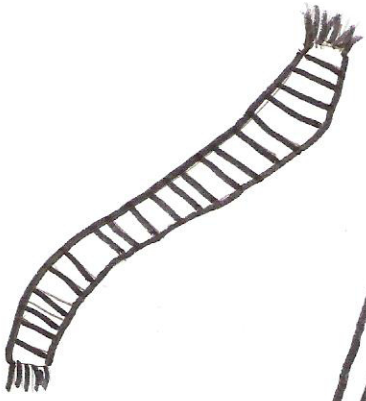
Profesor: Perice, kako glasi
prezent glagola hodati?

Učenik: Ja hodam... ti hodaš... on hoda...

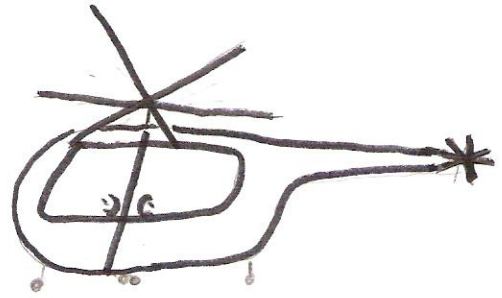
Profesor: Malo brže!

Učenik: Mi trčimo, vi trčite, oni trče!

REBUS

”

(1,8,9,10)

Katarina Tambača

Šalabahter

5 min do ispita

Kako staromodno,
meni sestra šalje
SMS!

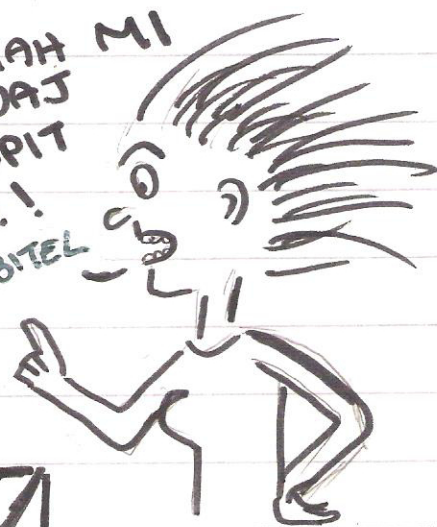

napisao
sam šalabahter
na papir!

ODMAH
PREDAJ
ISPIT
!!!
I MOBILTEL

SMS!

ali i on
ima
šalabahter!

LAŽE!

zašto si
me izdao?

i ti si imao
šalabahter.
Sad će-
te obzice
dobiti jedinicu.

